

Kristi förklarings dag, 14/7 2024

Samlande rubrik: Jesus förhärligad.

I evangelietexten visar sig Jesus i sin himmelska gestalt. Jag inleder med några **sekulära** tankar som nutidens människor kan få inför texten:

- Jesus tog med sig lärjungarna upp på ett högt berg. Varför inte en picknick vid sjön? Ville han få dem att jobba lite för upplevelsen?
- Mose och Elia dök upp från ingenstans. Var hade de varit de senaste 3000 åren? Kanske på en välförtjänt spa-semester i himlen?
- Tänk om Jesus haft en smartphone på förklaringsberget. Då hade han säkert bett lärjungarna ta en selfie på sig själv, Mose och Elia.

Med de nutida sekulära reflektionerna är det dags för evangelietexten:

Matt 17:1-8 Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. 2 Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. 3 Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom. 4 Då sade Petrus till Jesus: »Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia.«

5 Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: »Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom.« 6 När lärjungarna hörde detta kastade de sig ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck. 7 Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: »Stig upp och var inte rädda.« 8 De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus.

Jesus säger till dessa tre lärjungar: »Stig upp och var inte rädda. När Jesus säger ” var inte rädda ” så är det uppenbart att han vill att vi skall vara trygga. Varifrån kommer då vår rädsla?

Av Jesu ord förstår vi att rädslan **inte** kommer från Gud eller Jesus. Vem finns kvar, som älskar att se oss rädda? Det sannolika svaret är Guds motståndare: Djävulen och de människor som låter sig ledas av honom.

För tjugo år sedan trodde vi att vi inte längre behövde frukta krig. I dag ångrar vi vår aningslöshet och bristande beredskap. Likadant var det på 30-talet. Ondskan har alltid varit i full verksamhet och vill behärska oss med sin fruktan.

Dagens sekulariserade människa har inget egentligt hopp. Kung David, hade stor mänsklig makt. Han var mänskligt svag men hade sin trygghet hos Gud ända sedan han fällde den enorme Goliat med hjälp av en sten från sin slunga. Så här skriver David i en bönepsalm när han sedermera är kung över Israel:

Ps 13:5-6 låt inte min fiende säga att han besekrat mig, mina ovänner jubla över mitt fall.

6Jag litar på din godhet, mitt hjärta skall jubla över din hjälp. Jag vill sjunga till Herrens ära ty han är god mot mig.

Det skrivs att Rysslands härskare Putin är vettskrämd för att dö. Är hans pengar, makt och statusprylar goda mot honom? Nej, ondskan visar ingen nåd mot sina hantlangare. I detta kaos som följt mänskligheten under alla år: Var hör människan hemma? Det är ingen större skillnad nu och för två tusen år sedan. Paulus ger oss följande riktning och mål:

Fil 3:2-21 Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. 21 Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Gud, skaparen av universum, finns i vår värld. Bibeln vittnar om hans verk. Ondskan präglar vår jord och är en mörk kontrast. Människan, du och jag, lever mitt i allt detta. Fri vilja är en gåva vi fått som möjliggör våra val.

Vilka handlingar väljer vi? Vem låter vi påverkas av i våra beslut? Vems lärjunge vill du vara? Du och jag väljer fritt. Paulus visar vägen:

Gal 2: 20 men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig. Tro: Är att lita på.